

השותפין פרק

נתיאש הנימנה ולא גדרה. דוקא נתיאש אבל לא נתיאש ועוסק כל שעה לגדור * אע"פ שהוסף מאתים מותר כדמין במסכת כלאים (פ"ה מ"ו) הרואה ירק בכרם ואמר לשלוגי לשם אלקוט, הוסיף מאתים מותר, לכשחזור אלקוט, הוסיף מאתים אסור, אלמא כשהוא מותר אחר לקטתו אפילו הוסיף מאתים מותר והטעם יש לפרש משום דכתיב (דברים כג) "לא תורע כרמך כלאים" דומיא דזריעה זריעה דתיחא ליה:

מסורת הש"ס

(א) לקמן (ע"ב) [סג]
 (ב) כ"מ ק"מ. ע"כ: (ד) לקמן
 (ה) (ה) לקמן: (ו) לקמן
 (ז) (ז) לקמן: כ"י
 (ח) (ח) [סג]: (ט) לקמן: ו

* ל' מהל' ג' י' א' סוף הוא
 ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
 א"ל' ו' א' ל' ק' א' א' א' א' א' א' א'

2:03:57	נתיאש
2:07:14	נתיאש
2:15:58	נתיאש
2:17:50	נתיאש
2:22:07	נתיאש
2:32:10	נתיאש
2:36:12	נתיאש
2:46:07	נתיאש
2:58:40	נתיאש

ורחייב בחחריותו. אע"פ דהיוק שאינו ניכר לא שמיה היוק (ניסין ג.) גרמה לר"י דהאי חשיב היוק ניכר שהרי ניכר הוא שהוא כלאים כשרואה הגפנים בשדה. אמר ר' אבהו פ' שרוזין השרץ על הטהרות לא חשיב היוק ניכר דמי יודע אם הוכשרו; אבל אין לומר דה"ל היוק שאינו ניכר וקנסוהו כמו במטמא (סג) שלא יהא כל אחד הולך ומטמא טהרותיו של חברו, דהבא ליכא למיחש להכי, שבטל הכרם נמי מפיסד ועוד אי קנס הוא, במזיד דוקא היה לו להחייב: **ואימא** מאי מחילה פלוגתא. מפרש ר"י משום דעל לשון גודא יש כמה קושיא כדפריך בסמוך לפיכך דוחק לפרש מחילה = פלוגתא אע"פ דבכל מקום היו מחילה גודא: **ורחייב** דרבו בוטין את הכותל בעל כרחו. לקמן מוקי לה כשאין בה דין חלוקה **ותימה** לר"י דאמאי נקט טנא דמתני' שאין בה דין חלוקה וקתני ר'ו, לא יתני ר'ו ולא יירי בשיש בה דין חלוקה; ודקמ"ל דס"ד בשאין בה דין חלוקה דמ"י למימר כי (ה) איתרלא לך לחוק ע"מ שלא לעשות גודא אבל על מנת לעשות גודא לא איתרני לך ויש ספרים דמקשי ונתקן כולהו דהיינו בשלמה שמעתי: **היה** חמילה במסופם בעלמא. **ופי' ור'ו** דקתני **תמיספס** ואע"פ דבלאו ר'ו נמי עושין מסופם בעל כרחם כדמוכח בסמוך דקתני "מאי לאו כותל, לא במסופם" היינו מסופם גרוע, אבל כי ר'ו עושין מסופם מגויל וגו' כמנהג המדינה ומקרי "מסופם" לפי שהוא מלא חלונות כדפי' בערוך ואינו מגין מהיזק רחיה א"ל לפי שאינו גבוה ודמוכח לקמן גבי גג הסמוך לחצר ו' דאמר ר"י עושה לו מעקה גבוה ו' לנג

מנר
 ק"י א"ת
 ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
 א"ל' ו' א' ל' ק' א' א' א' א' א' א'

* ל' מהל' ג' י' א' סוף הוא
 ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
 א"ל' ו' א' ל' ק' א' א' א' א' א' א'

ופריך **למאי חז' להיוק רחיה** ד"א בעיני ו' לנתפס כנגד במסופם כג' **במסופם** פ"י דר'ו דקתני לחלוקה קאי, **אמאי** דהא חסוק דמחילה היינו גודא דאי פלוגתא "למח" מביעי ליה, **אמאי** היכי מלי למימר דה"ל **במסופם** בעלמא הא שמעינן ליה חסופא דקתני "חבל בזמן ששניהם רולים אפילו פחות מכל" וקתני ויהיו לכל הפחות במסופם, **אמאי** היכא המ"ל **במסופם** בעלמא הא כהד"א קתני במחנה גויה וגויל: **"בנין"** את הכותל בחלונות פשיטא. גודא פריך כמו כל הכן פירכי דלקמן דלשון "עושה גודא כן הקנה זה כמו זה ופשיטא דבאמנע" אבל "ח" פלוגתא אי לטרדיך למימר סד"א דמשום היוק רחיה יש לו להייע בבנין הכותל אבל אין לו לבנות בשלגן בשביל כך: **ות** שמע וכן בגינה. לקמן מסקינן דה"ל "וכן בגינה חסם במקום שנהגו לגדור דמי הלך דייק שפיר דהיוק רחיה שמיה היוק: **וגויה** שאני כדרכי אבא וכו'. **וא"ס** ומאי פשיטא יתח"כ למי לגדור בבקעה? **ויש** לומר דשאני גינה שמוגלין בה ירק לאכילה וכל שעה היא עומדת בקמותיה אבל בקעה אינה עומדת בקמותיה. **אלא** חדש אחד בשנה ולא מיחייב לגדור אבל אסור לעמוד בשטח שעומדת בקמותיה ואל"ס ולמ"ד פלוגתא כיון דאמרינן דאפילו בחצר שאינה היוק כל שכן בגינה ואמאי אי לטרדיך חו למיחתי וכן בגינה? **וי"ל** דאי לטרדיך וכן בגינה למיחתי משום גויל וגויה: **נפ"ל** שאני. שאורגלו לעשות דבר הלכך בחצר ולא למדו לזכור זה מזה: **ודקתני** לה מאי קארי לה. כלומר פשיטא דנפ"ל שאני ואדרבה היה לו להוכיח מדקתני "ופל" מכלל דבעלמא לא שמיה היוק: **היינו** דרביש שאני. ואע"פ דלקמן משמע דחייב בחצר שחוקה כדכתיב רב"מ איכא היוק דרביש דיימנין דחוקי רביש ועיילי להם כדאמרי' לקמן, ורשב"ג אע"פ דליה הכי טעמא דיימנין דחוקי רביש מ"מ מרחוק יכולין לראות לפנים ולכך לא פליג אלא אביית שער אבל דלת מודה דכופין וזכר לבעות: **מאי** לאו ככותל. **תימה** ויהא ככותל דינמו הכי פי' אין חולקין את החצר רחיה לבנות את הכותל בתוך שלו עד שיהא בה ד' חמות לכל אחד הא חס יש בה ד' חמות לכל אחד חולקין חס רחיה לבנות בתוך שלו וי"ל דחולקין משמע בחלונות דאי שמועינן כדפי' הוה ליה למיחתי איין עושין כותל בחצר עד שיהא כו'. **שאני** האם דאמר ליה בעל החצר לבעל הגג כו'. תימה אמאי לא מייתי מדתניא לקמן (ד' ו') שרי חזירות זו למעלה מזו לא יאמר העליון "הריני בונה מכנגדי ועולה" אלא מסייע מלמטה וכו', אלמא שמיה היוק:

מנר
 ק"י א"ת
 ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
 א"ל' ו' א' ל' ק' א' א' א' א' א' א'

* ל' מהל' ג' י' א' סוף הוא
 ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
 א"ל' ו' א' ל' ק' א' א' א' א' א' א'

מנר
 ק"י א"ת
 ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
 א"ל' ו' א' ל' ק' א' א' א' א' א' א'